

SİYAH
BEYAZ

BENDEN GÜÇLÜ
STRONGER THAN I AM

Havva Altun / Ozan Bilginer / Aslı Işıksal / Funda Susamoğlu / Seval Şener

08.06.2018 - 09.07.2018

Benden Güçlü Stronger Than I Am

soldan sağa from left to right: Ozan Bilginer, Seval Şener, Havva Altun, Aslı Işıksal, Funda Susamoğlu

MELİS GOLAR : Her sanatçının ayrı üretim motivasyonu, pratiği ve konuyu ele alış biçimi olmasına rağmen bu sergide 'Benden Güçlü' kavramının her sanatçıda yarattığı ikircikli hal benim en çok dikkatimi çeken unsur oldu. Bu kavramın başlangıç noktasından biraz bahsedebilir misiniz? Bununla ilgili süreç içerisinde sizin aranızda neler konuştuğunuzu merak ediyorum.

BENDEN GÜÇLÜ : 'Benden Güçlü' bir kavramdan çok bizi hızlıca yakalayan, nedenini kavramadan ortaklaşa bir biçimde birleştiren bir üst başlık oldu. Kişisel olarak farklı üretim pratiklerimiz hem birbirini anlamak, hem de konuyu çözmek adına iyi bir diyalog alanı açtı. Görünür olan hal, her birimizin 'Benden Güçlü' tabiriyle ve durumuyla kurduğumuz ilişkilerden kaynaklanıyor olabilir.

'Benden Güçlü' tabiri ile karşılaşmamız 'Sosyoloji Bir Dövüş Sporudur' adlı Pierre Bourdieu belgeseli ile oldu. Belgeselde Bourdieu, 80 yaşındaki annesini değiştiremeyeceğini bu tabirle anlatıyordu. Kendimizi sanat ekseninde tutmak için uzun bir süredir hemen her hafta yaptığımız toplantılar sürerken bu tabire denk geldik. Bu toplantılarda güncel sanat piyasasından, akademisyen sanatçı olmaya, ülke gündeminden bireysel sanat görüşlerimize, memur olmaktan vatandaş olmaya kadar her konuda konuşuyorduk.

Sözlüğe bakmaya bile gerek duymayacağımız kadar anlamı açık görünen bu sözün her birimiz için ne anlama geldiğinin bu açıklıkla çelişen bir biçimde uzun uzun konuşulması gerekti. Buradan beliren noktalar da oldu; doğa, absürdün bir biçimi, içgüdü, bilinçdışı ve 'Benden Güçlü'yu bir durum olarak algılamak. İşin zorluğu artistik bir görsel çağrışım yapmayan bu tabiri kendi sanat pratiklerimiz ile ilişkilendirme noktasındaydı çünkü artık bu başlık altında bir sergi yapabileceğimizi düşünmeye başlamıştık. Bu kısım zor bir kısım oldu. Hem birlikte sergi yapmak, hem kendi sanat biçimlerimizi korumak istiyorduk. 'Benden Güçlü'yu bir grup sergisi olarak tasarlamak hepimizin çok önemseydiği bir konu oldu. Kısacası 'Benden Güçlü' başlığı altında toplanırken bizler sadece kendi temsiliyetlerimizi değil, toplamda ortaya çıkacak olan temsiliyeti önemstedik. Tüm bu süreç boyunca, her birimizin 'Benden Güçlü' ile ilişkilene biçimlerine önce düşünsel sonra eylemsel zeminde şahit olduk.

MELİS GOLAR : Ortak bir ruh hali sonucu bir araya gelerek oluşturduğunuz grup, göreceli bir güç tasviri etrafında 'Benden Güçlü' sergisi ile vücut buldu. 'Benden Güçlü' sanatçı ve ürettiği iş arasındaki güç dengesini de irdeledi mi?

BENDEN GÜÇLÜ : Aslında sanat üretiminin insanı mecbur eden, pek de eğlenceli olmayan yapısından sık sık bahsettiğimiz olur. Gündelik hayatın sebep sonuç ilişkisine oturmaması bir ritmi vardır, hem çekici hem de zorlayıcıdır. Yani üretmek güçlü bir duygu ama çoğunlukla çaresizlik veya baş edememe halinden kaynaklanıyor gibi... Burada sanatçı ve ürettiği iş üzerinden bir güç dengesinden söz etmek son derece mümkün. İmge sanatçıya bir dayatma gibi gelir ancak onu düşünsel bir zemine oturtmak, okunabilmesi için bulduğu çözümlerle işe güç yetirmek zorundadır. Ya imgenin dediği ya da sanatçının dediği baskın çıkacak ki böylelikle hem çalışma salt gizemli bir form olmaktan çıksın hem de aşırı didaktikleşmesin. Bu sonuçta verimli bir mücadele gibi düşünülebilir.

MELİS GOLAR : *Despite the fact that each artist has different production motivations, practices, and ways of handling the subject, the ambivalent state that 'Stronger Than I am' 's concept constituted by each artist was the element that grabbed my attention at most. Could you mention a bit about the starting point of this concept? I am curious about what has been talked between the group during this process.*

STRONGER THAN I AM : *Rather than a concept, 'Stronger Than I am' was a keynote title that grabbed us quickly and united us together in an uncomprehensible way. Our different characteristics of production opened up a great dialogue to understand each other and to analyze the problem. The visible state may be the result of the ties that we have each established with the term 'Stronger Than I am'.*

The first time we confronted the expression of 'Stronger Than I am' was via the documentary 'Sociology is a Martial Art' of Pierre Bourdieu. In the documentary, Bourdieu expresses that he could not change his 80-year-old mother through this phrase. In order for us to keep ourselves in the axis of art, the meetings we had for almost every week were longing and we have come across with this phrase. In these meetings we were talking about everything; from contemporary art market to being an academic artist, from country's agenda to our individual artistic views, from being a civil servant to being a citizen.

This phrase, which seems so obvious that we will not even need to look at the dictionary, in a way that contradicts that what it means for each of us had to be discussed for a long time. There were some points that came out of this: nature, a form of absurdity, instinct, unconsciousness, and perceiving 'Stronger Than I am' as a state. The difficulty was the phrase which did not make an artistic visual connotation and linking with our own artistic practices because we began to think that we can now make an exhibition under this title. This part was a tough one. We wanted to make an exhibition together and keep our own specific art forms. Designing 'Stronger Than I am' as a group exhibition has become a substantial topic for all of us. In short, while gathering under the title of 'Stronger Than I am', we consider not only our representations but also the representation that will emerge in total. Throughout this process, we have witnessed the way in which each of us associated with 'Stronger Than I am' first on an intellectual then on an operational level.

MELİS GOLAR : *The group you formed as a result of a mutual state of mind, was embodied around a relative representation of power in the exhibition 'Stronger Than I am'. Did 'Stronger Than I am' examine the power balance between the artist and his/her artistic production?*

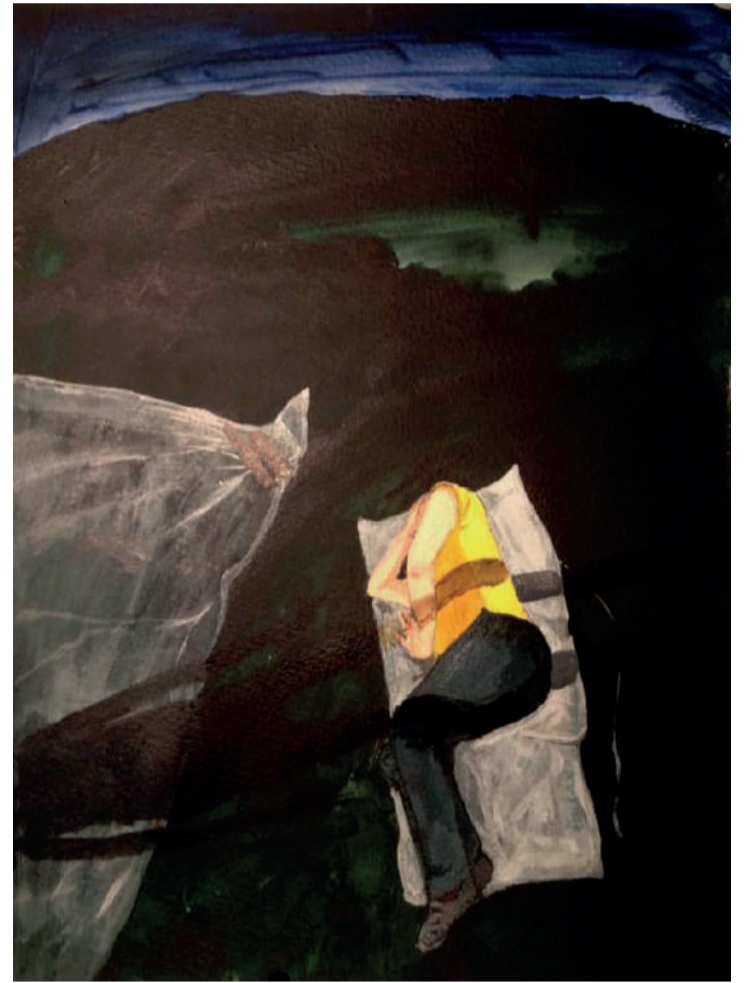
STRONGER THAN I AM : *In fact, we often talk about art production's compelling and non necessarily entertaining nature. There is a rhythm that is not in fitting in the cause and effect relation of everyday life, it is both attractive and challenging. Production is a strong feeling, however it is often due to the desperation or the inability to cope... It is definitely possible to talk about a power balance over the artist and his/her artistic production. The image is like an imposition to the artist, but she/he has the power to place it in a solution, or is the one who has to catch up the power by finding ways to make it legible. Either the image or the artist's words predominate so that both the work will stop being a mysterious form and do not become extremely didactic. This can be considered as a productive challenge.*

Havva Altun

Unutma Beni, 2018
kağıt üzerine akrilik boya acrylic on paper
20 x 25 cm

Uyuyakalıp Tüm Mahsulü Çaldıran, 2017
kağıt üzerine akrilik boya acrylic on paper
35 x 25 cm

MELİS GOLAR : Sergide tekrarlı bir biçimde gece manzaralarını betimleyen resimlerinizde perspektifi farklı kullanmanız dikkatimi çekti. Sanki sizin gözünüzden tekinsiz bir gece yürüyüşüne çıkmışız ve bir arayışınıza tanık oluyormuşuz gibi... 'Benden Güçlü' tanımı sizin için var olduğunu hissettiğimiz, bilemediğimiz ve aradığımız bir şey mi?

HAVVA ALTUN : Evet bu resimlerin gerçek ve gerçek dışını bir arada barındırmalarını istedim. Bu yüzden aslında çok bilindik manzara elemanlarından yola çıktım; ay, bulutlar, dağlar, ağaçlar vb... Gerçeklerden yola çıkıp belli yerlerde ufak müdahalelerle bunları olmaları gerektiği gibi değil, biraz düzleştirerek ve perspektifle oynayarak art arda dizilmiş planlar gibi boyadım. Bazı dağlara hortlakvari görüntüler yerleştirdim. Belki biraz komikler. Tüm bunlar 'Benden Güçlü' kavramını bilen değil de onu sezen tarafımın yönlendirmesiyle oldu. Manzara her zaman sevdiğim bir tür olmuştur ve denemeye farklı nedenlerle yanaşmamışımdır. Güncelin içinde yer bulması zordur vs. Tüm bu iç sesleri hiç umursamadan görmek istediğim resmi yapmam da 'Benden Güçlü' kavramının ilhamıyla oldu.

M.G. : Bir arada kullandığınız ironi, fantezi ve melankoli öğeleri bu sergide de karşımıza çıkıyor. Manzara serinizde ironiyi bir unsur olarak kullanmanız 'Benden Güçlü' tabirine yeni bir bakış katıyor. Siz bu unsuru nasıl kullandığınızı biraz detaylandırabilir misiniz?

H.A. : Bazı resimlerde yanan evler var, ya da su kenarında insanımsı şeyler. Tüm bunları yaparken trajik bir şeyler aramadım, bu yüzden resimlerde biçim olarak gerçekçi bir alev yaklaşımında da bulunmadım. Ben, 'Benden Güçlü' kavramını yalnızca tüm ağırlığıyla ele almıyorum. Bir taraftan hayatın kendisi de böyle ve bir şekilde yaşamaya devam ediyoruz. Mesela sevgili annem 65 yaşından sonra kabak tatlısına ceviz koymazsa dünyanın sonunun gelmeyeceğini fark etti, bunca yıllık kadın hareketinin sonucunu burada görerek hayata bakarım. Bu benim hayatla baş etme yöntemim. Görmezden gelmiyorum, direniyorum.

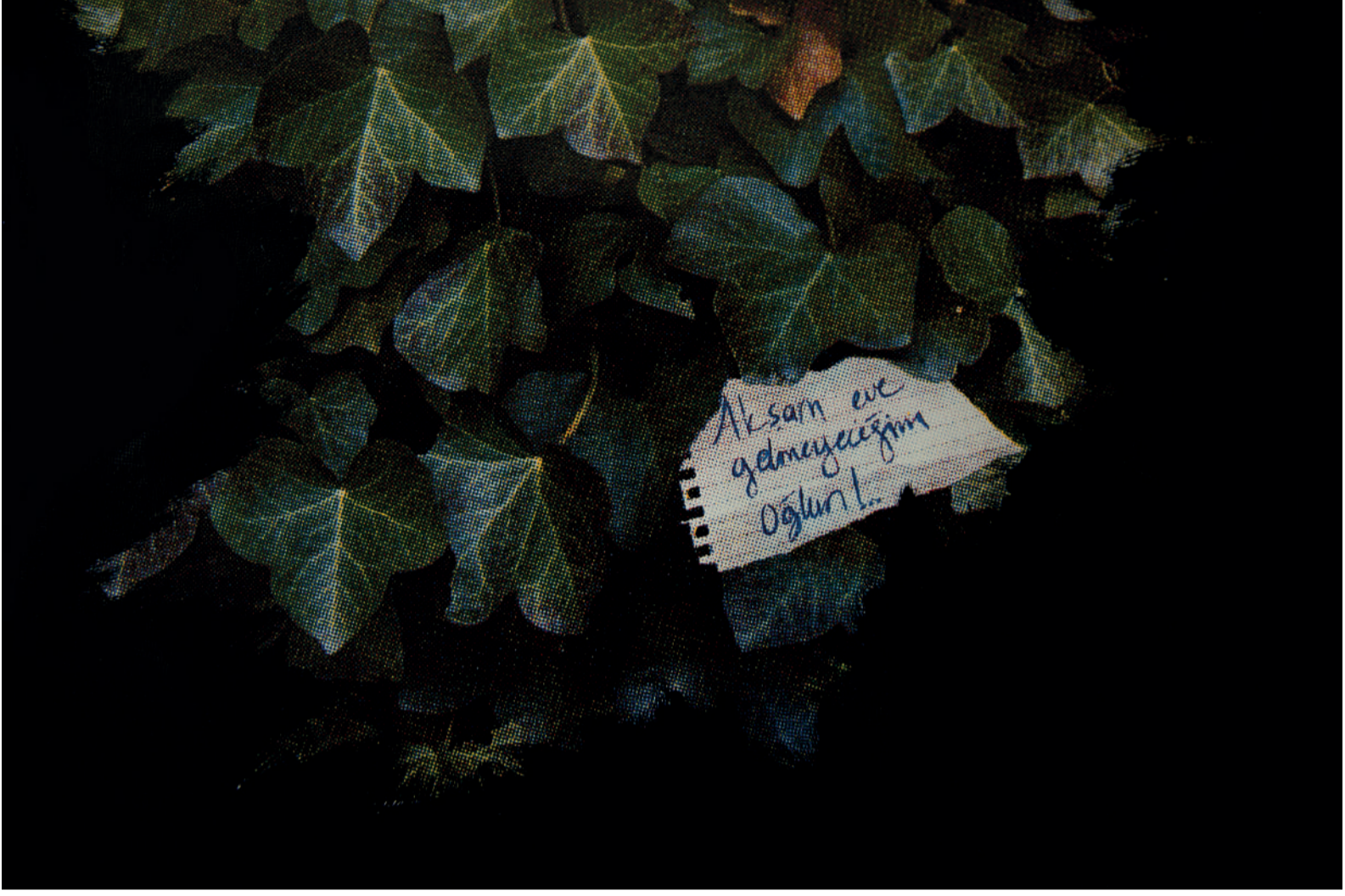
MELİS GOLAR : In your paintings depicting the night scenes repeatedly in the exhibition, I was intrigued by your different use of perspectives. It's like we walk out on an uncanny nightly stroll from your view, and we witness your quest... Is the definition for you of 'Stronger Than I am' is something that we feel that it exists, that we can not know and we look for?

HAVVA ALTUN : Yes, I wanted these pictures to harbour real and unreal. That's why I came out of the landscape elements that were actually very familiar. Moon, clouds, mountains, trees, etc. By basing upon the real and by implementing some small touches, I have painted these as plans painted in sequence not as they should be like but with a little flattened and played perspective. I have set ghostly images in some mountains. Maybe they're a little funny. All this formed with the guidance of my senses towards 'Stronger Than I am', not my cognitive approach to the concept. The landscape has always been a genre I like, and I have not dared to try for different reasons. It is difficult to find a place in contemporary world and so on... Without caring my inner voices, it has been the 'Stronger Than I am' s inspiration that made me paint the painting that I wanted to see.

M.G. : We are introduced to the irony, fantasy and melancholy elements you use together in the exhibition. Using irony as an element in your scenery adds a new look to the term 'Benden Güçlü'. Could you elaborate a little about how you use this element?

H.A. : There are houses burning in some paintings, or humanlike in the waterfront. I did not look for anything tragic when I did all of this, so I did not come to a realistic approach to a fire as a form. I, myself, do not treat the concept of 'Stronger Than I am' with all its weight. However on the one hand, life itself continues in this way and we live in it somehow. For instance, my dear mother realized that the world would not come to an end if she did not put walnuts in pumpkin dessert after her 65 years of age. This is the way of I deal with life. I do not ingore, but I resist.

Ozan Bilginer

Akşam Eve Gelmeyeceğim / Won't be at Home in the Evening, 2018
kağıt üzerine serigrafi ve termokromik mürekkep serigraphy and thermochromic ink on paper
98 x 98 cm (detail detail)

MELİS GOLAR : Baskı sanatının güncel, disiplinler arası ve deneysel alanlarını bir araya getirerek izleyiciyi şaşırtan bir eser ile bu sergiye katıldınız. Sanatçı olarak üretim tekniklerinin sınırlarını zorlayan bir dokunuş yaptınız. Bu çalışmanın 'Benden Güçlü' deyişi ile bireysel bir iletişim kurduğunu düşündüm. Siz bu konuda neler söylersiniz?

OZAN BİLGİNER : Çalışmalarında hem kendimi hem tekniğin sınırlarını zorlamaktan hoşlanıyorum. Dolayısıyla deneysellik konusu kendiliğinden ortaya çıkıyor. Ancak bu disiplinlerarası durum benim için bir tercih. Ben bu tercihi 'trans-disipliner' yaklaşım olarak tanımlamanın daha doğru olacağını düşünüyorum. Çünkü güzel sanatlar disiplini dışından, çok farklı alanlardan kişilerle bir araya gelerek bu işleri yapabiliyorum. Ne şanslıyım ki kendi uzmanlık alanlarını benimle paylaşan ve bir şeyler öğrenebileceğim değerli insanlar var çevremde. Bu bağlamda, sergideki işlerim kâğıt üzerine geleneksel yöntemlerle aktarılan bir imge gibi görünse de aslında altında azımsanamayacak bir mühendislik bilgisi olduğunu söyleyebilirim. Bütün bu öğrenme-deneme-paylaşma-dinleme süreci duvarda asılı bir işe dönüştüğünde sanırım şaşırtıcı oluyor.

Benim için bu işlerin bir başka öğretici tarafı, her bir işe başlama anından itibaren bireysel hikâyemi mümkün olduğunca nesnelleştirecek bir sürecin içine girmem. Süreç içinde bilinmeyen pek çok teknik ayrıntı ortaya çıkıyor ve bunların hepsini teker teker çözmem gerekiyor. Zamanla kendimi hiç bilmediğim alanlarda çözüm ararken buluyorum. Çalışmalarında imge tam da bu noktada şekillenmeye başlıyor. Süreç, bana çok yakın olan bilgiyi benden uzaklaştırarak bir bakıma kendi başına şekillenmesi için ona fırsat veriyor. Bireysel bir yolculuk, kontrol edemediğim 'benden güçlü' bir sürece dönüşüyor.

M.G. : Bir görünüp bir kaybolma efekti baskı tekniği ile bir araya gelince yöntem ve süreç ilişkisini oldukça yoğun bir alana taşıyor. Fakat imgeden söz etmenin de önemli olduğunu düşünüyorum. Burada göstermeyi veya kaybetmeyi seçtiğiniz imge nerede duruyor?

O.B. : Bu çalışmayı ortaya çıkaran süreç, beni rahatlatan bir oyun sahası ve çalışmalarında gerçekten önemli bir yer tutuyor. Çünkü bitmiş bir inşadan çok bir projeyi bize gösteriyor. Tamamlanmamış fikirler ve kavramsal boşluklarla dolu olan bu projeye dışarıdan müdahale edebilir, bir parçası olabilir ve kendinize göre tamamlayabilirsiniz. İmge konusu ise benim için biraz karışık bir durum. Çalışmalarında, gizemli bir şekilde imge kendini dayatıyor diyebilirim. Bu akıl dışı bir durum ancak sadece akıl ile gerekçelendirilebilen, anlaşılabilen imgelerin zamanla hareket alanını kaybettiğini düşünüyorum. Ben daha çok deneysellik, trans-disiplinerlik gibi oyunlarla kendimi meşgul ederek daha derinlerdeki bir şeye doğru serbest dalış yapmaya çalışıyorum ve yaşadığım deneyimi izleyici ile paylaşmaya çalışıyorum. Ortaya çıkan çalışmadaki imge durağan değil. Kendini edilgen tarafa çekerek karşılaştığı, yüzleştiği özneyi etken bir hale getiriyor. Bu iletişimde kaybolan ve görünen bir şey yok, hepsi benim ve hepsi bizim.

MELİS GOLAR : In this exhibition you present a work that surprises the viewer by bringing together the contemporary, interdisciplinary and experimental areas of art prints. As an artist, you have made a touch that pushes the boundaries of production techniques. I thought that this work creates an individual dialogue with the phrase of 'Stronger Than I am'. What would you say about this?

OZAN BİLGİNER : In my work, I like to push the boundaries of both myself and the technique. Therefore, the issue of experimentality emerges by itself. But this interdisciplinary situation is my choice. I think it would be more accurate to describe this choice as the 'trans-disciplinary' approach. Because I can do these works by coming together with people from different fields of fine arts discipline. I am lucky that there are valuable people who share their expertise with me and from whom I can learn something. In this context, I can say that the works on the exhibition seem to be images conveyed on paper by traditional methods, but in fact there is an engineering knowledge that can not be underestimated. I think it's surprising when all this learning-experimenting-sharing-listening process turns into a hanging work on the wall.

For me, another educatory side of these things is that I go into a process that will make my individual story as objective as possible from the moment I start each work. Many technical details that are not known come up in the process and I have to solve them all one by one. Over time I find myself searching for solutions in areas I have never known. In my work, the image is beginning to take shape at this point. The process by taking away the information that is very close to me, gives it the opportunity to shape on its own. An individual journey turns into a 'powerful process' that I can not control.

M.G. : When the disappearing effect and printing technique comes together, the method and process relation is brought to a very intense surface. However I think it's important to mention about the image. Where does the image you choose to make appear or disappear stand?

O.B. : The process that uncovered this work is a playground that comforts me and holds a really important place in my work. Because it shows us a project rather than a finished construction. You could interfere this project, which is full of incomplete ideas and conceptual gaps, be a part of it and complete it in your own way. The matter of image is a bit complicated for me. In my works, I can say that the image imposes itself mysteriously. This is an irrational situation, but I think that only the reasonable, comprehensible images lose their field of action over time. What I try to do more is to do free diving into something deeper by engaging myself with games such as experimentalism, trans-disciplinarianism, and try to share my experience with the audience. The image in the resulting work is not static. By taking itself to the passive side, it makes the subject confronted active. There is nothing disappearing and visible in this communication, it's all me and all us.

Aslı Işıksal

Siyah Serisi Black Series, 2018
çok parçalı yerleştirme, sıkıştırılmış toz seramik 3D
multipartite installation, 3D pressed powder ceramic
değişebilir boyutlar variable measurements

MELİS GOLAR : Rüzgarlar, gökyüzü, su ve doğaya dair diğer elemanlar kendi içinde bir hareketlilik ve canlılık taşıırken sizin imgeleriniz bunların içine hapsolmuş figürlerin durağanlığını – eylemsizliğini betimliyor. Bu ikilem çevrenize karşı güncel bir tepkisizliği mi, bir durum tespitini mi yoksa aksini işaret eden bir farkındalığı mı ifade ediyor? Bu ikilemin sizde nasıl yer ettiğinden bahsedebilir misiniz?

ASLI İŞIKSAL : Güçlü rüzgârlar, karanlık dalgalı sular ya da yüksekte düşme anı sadece hareketi ve canlılığı temsil etmiyor aynı zamanda hareketin ivme kazanıp ulaşabileceği son noktası olarak karşımıza çıkıyor. Heykellerde ve ortada yer alan büyük resimde ivmenin, tam tersi olan durma hali ile karşılaşması, sanırım benim 'Benden Güçlü'den anladığım çarpışmayı yaratıyor. Son yıllarda verdiğimiz kararların ve bulunduğumuz eylemlerin sistematik olarak geçersiz kılınması bireyi görünmez bir konuma sürüklüyor. Bu durumu, hızla giderken duvara çarpma hissine benzetiyorum. Yaşam, size seçenek olarak uyum sağlayabileceğiniz bir form sunmaktansa; kendi formunu direten bir yapı ortaya koyuyor. Kısaca bu duygu, kendimin de baş edebilmesi adına ilgimi çekiyor.

M.G. : Önceki serilerinizde de karşılaştığımız otoportrelerinizde insan doğasını ve insanın doğadaki anlarını betimleyen eserler üretmişsiniz. Bu portrelerle karşılaştıkça sizin içinde bulunduğunuz ruh hali olduğunu düşünmekten uzaklaşarak, insanı tasvir eden daha genel ve anonim bir yere evrildiğini düşünmeye başladım. 'Benden Güçlü'de de otoportreleriniz Aslı Işıksal'dan çok daha genel bir kavrama işaret ediyor diyebilir miyiz?

A.I. : Kesinlikle öyle. Uzun süredir korunaklı dünyanın yarattığı domestik hali irdeliyorum işlerimde. Bu da aslında sadece benim portrem değil; insanın, risksiz ama hayatın yanından teğet geçen halinin bir tespiti olarak karşımıza çıkıyor. Bunu da sistemin dışına çıkarak değil de, kendimi dahil ederek, aslında en iyi bildiğim şeyi analiz ederek yapıyorum. Yani durma halini irdeliyorum.

MELİS GOLAR : *While the winds, the sky, the water and other elements of nature carry a mobility and vitality within, your images describe the stability – inertia of the figures trapped in them. Does this dilemma imply a contemporary indifference to the current situation, a state determination or an awareness signaling the opposite? Could you tell how this dilemma finds its place for you?*

ASLI İŞIKSAL : *Strong breezes, dark wavy waters or the moment of fall from the top do not just represent movement and vitality, but at the same time, they come to an end as the movement can gain momentum. Both in the sculptures and the big picture hanging in the middle, the encounter with the stopping state which is the contrast of momentum, I think, creates the impact that I approach to 'Stronger Than I am'. The systematic invalidation of the decisions we have made over the past few decades are dragging the individual into an invisible position. I liken this situation to the feeling of crashing on the wall while driving fast. Rather than offering a form that you can adapt as an option, life puts forward a structure that is standing upon. In short, this feeling attracts me to be able to cope with myself.*

M.G. : *In your self-portraits that we have seen in your previous series, you produced works depicting the human nature and man's states in the nature. The more I have seen this portraits, I have stepped away from thinking that they represent the mood you are in but instead I have started to think that it is evolved to a general and anonymous ground that depicts the human. Can we say that your self-portraits in 'Stronger Than I am' are pointing to a much more general conception than Aslı Işıksal*

A.I. : *Absolutely. For a long while I am studying the domestic state created by a sheltered world within my works. This is actually not just my portrait; this actually emerges as the detection of the human's state that is risk-free but overshooting the life. I do this not by going outside the system, but by inserting in myself, actually analyzing what I know best. I mean, I'm scrutinizing the steady state.*

Funda Susamoğlu

Yarı Canlı *Half Living*, 2018
karışık teknik, yerleştirme *mixed media, installation*

MELİS GOLAR : ‘Benden Güçlü’deki yerleştirmenizde canlı - yarı canlı - cansız formlar doğallık ve yapaylık unsurlarını öne çıkarıyor. Canlı olmanın getirdiği bilinç, yarı canlılığın verdiği sersemlik ve cansızlığın yarattığı yokluk hissi sürekli tekrarlanıyor. Benden Güçlü bir tür yaşam savaşını mı ifade ediyor sizin için?

FUNDA SUSAMOĞLU : Birlikte konuşurken konumumuzu koruyamadığımız, karşılıklı kutuplar arasında gidip geldiğimiz durumlardan bahsetmiştik. Bir yaşam mücadelesi olduğu kesin, ancak oldukça şüursüz maalesef. Bütünü kavrayamadığımız sürece hepimiz biraz “yarı canlı” yaşıyoruz. Yerleştirmede, insanın dışındaki canlılar tarafından bir bakış kurmayı denedim.

M.G. : Farklı malzeme ve tekniklerle sunduğunuz yerleştirmede formlar bize bir imgeyi direkt olarak işaret etmiyor sadece içgüdüsel olarak anımsatıyor. Nesnelerin maddeselliği kullandığımız teknik, malzeme ve disiplinlerle bir devinim geçirerek, iç içe geçiyor. Burada sürecin sonuca göre daha ön planda olduğunu düşündüm. Siz bu konuda ne söylersiniz?

F.S. : Formların çağrışım kapasitesi ilgimi çekiyor, hızlı bir tanımlama yerine bir tanıma alanı açmak. Bu karşılıklı bir ilişki bence; üretim sürecinin yavaş ve meşakkatli hali izleyiciden de aynı yavaşlamayı ve zaman vermeyi talep ediyor, bugünün hızıyla ters işleyen bir tarafı var. Malzemelerin de benzer bir örtük bilgi aktarma şekli olduğunu düşünüyorum, üretim sürecinin içine gömülü bir bilgi bu. Kilin doğayla doğrudan ilişkisiyle, aynı malzemenin farklı formlarını yan yana kullanırken bir tür bütünlük ve döngü vurgusu aradım. Yanına yerleşen yapay deri nesnelere de daha net bir işleve işaret ederek ters bir açıyı amaçlıyor. Malzemeler arası bu olası diyalog temel düşünme yöntemim. İlk kez bir videoyu yerleştirmenin parçası olarak kullanıyorum, oldukça az hareket içeren bir kareyle sergideki çalışmayı tetikleyen nesneyi de belgelemek istedim.

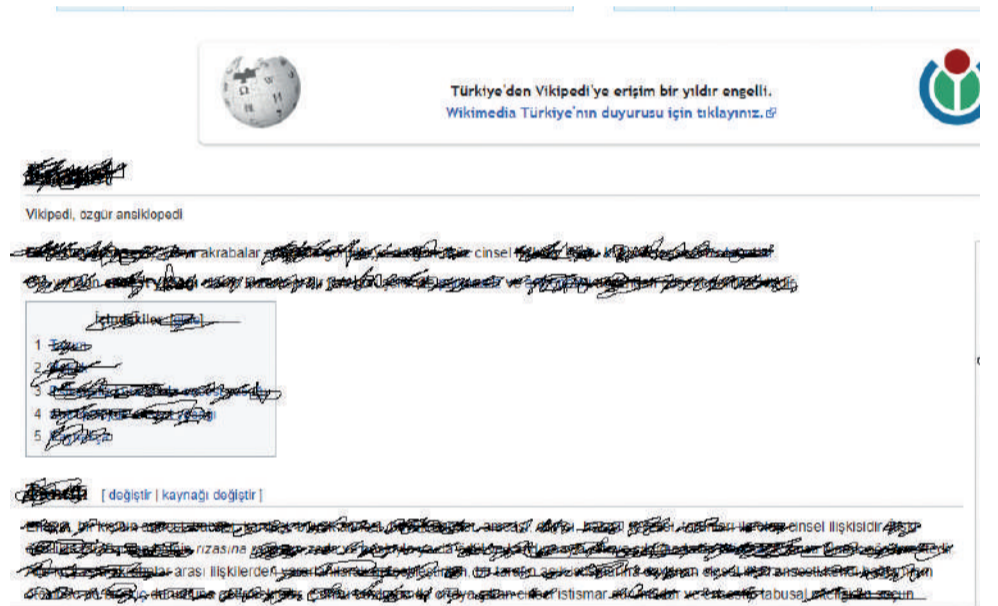
MELİS GOLAR : *In your installation of live - semi - live - inanimate forms in ‘Stronger Than I am’, is bringing forward the elements of naturalness and artificiality. The consciousness of being alive, the dizziness of semi-vitality and the feeling of absence caused by the lifelessness are constantly being repeated. Does ‘Stronger Than I am’ represents a kind of life struggle for you?*

FUNDA SUSAMOĞLU : *When we spoke together, we talked about the status where we could not protect our position, we went between opposing poles. It is certain that it is a struggle for life, but unfortunately it is too unconscious. As long as we do not comprehend the whole, we all live a little "semi-vital". I tried to make a point of view of the living creatures outside the human being.*

M.G. : *The forms in the installation that you present with different materials and techniques, do not point us the image directly but only instinctively remind us. The materiality of the objects are transformed with the technique, material and disciplines that you use and are intertwined. I thought the process was more on the front than the result here. What would you say about that?*

F.S. : *The associative capacity of forms interests me, opening up a recognition area rather than a quick identification. I think that this a reciprocal relationship, the slow and arduous state of the production process requires the same slowing down and taking time from the viewer. I think that the materials have a similar implicit way of knowledge transfer, this information is embedded in the production process. With the direct relation of the clay to nature, I was looking for some kind of integrity and accent of cycle when I used different forms of the same material side by side. Artificial leather objects placed next to it also aim for a reverse angle by pointing to a clearer function. This possible dialogue between materials is my main way of thinking. For the first time I use a video as part of installation, and I wanted to document the object that triggers the work on the show with a frame with very little motion.*

Seval Şener

Sabaha Kadar Yanıyo Lights on Until Morning, 2018
yerleştirme installation

MELİS GOLAR : Politik ve sosyolojik gerçekleri ele aldığınız eserlerinizde anlatım biçiminizin her zaman şiirsel bir tarafı olduğunu düşünüyorum. Bu sergideki düzenlemenizde de beklenen, gerçekleşen ve istenmeyen sonuçların hüzünlü bir temsilini izliyorum. Sizce bizden güçlü olan kontrol edemediğimiz şeyler midir? Siz bu konuya nasıl eğildiniz?

SEVAL ŞENER : “Sabaha Kadar Yanıyo” adlı yerleştirmemde bahsettiğiniz hüzünlü temsil mum ışığının yarattığı atmosferden ve terazinin salınımindan kaynaklanıyordur sanırım. Bu yerleştirmede bir taraf hüzünlü ise diğer taraf dalgacı, isyankar ve mekanik. Bu nedenle işi bir duygu üzerinden okumamak gerektiğini düşünüyorum. Terazinin taşınması gereken ağırlığı taşımayacak şekilde tasarladığım kefelere de benim düşüncemde bir hafiflik ve karşı çıkışla sonuçlanıyor. Öte yandan evet bence bizden güçlü, kontrol edemediğimiz şeylerdir; tıpkı bu işin çıkış noktası olan iki kelimenin tarihin bir noktasında ortaya çıkışı gibi.

M.G. : Düzenlemenizde kullandığımız güncel izleyiciyi kendine yaklaştırırken kavramsal düzlem tam aksini işaret ediyor. Bir tür şok etkisi yaratılıyor. Bu tezatlığı izleyiciye yaşatmak bilinçli bir seçim miydi?

S.Ş. : Bu tezatlığın kendisi kesinlikle bilinçli bir seçimdi. Çalışma sadece güncel unsurlar ve kavramsal düzlem arasındaki zıtlığa değil, arkaik unsurlar ve teknoloji, form ağırlıklı sergileme ve form dışı sergileme, bireysel olan ve toplumsal olan gibi zıtlıkları da içinde taşıyor. Öte yandan hem terazi hem de internet bilinçdışı alanları açık ediyorlar.

Şunları da söylemeden geçemeyeceğim; bir bilgisayar veya internet ve arkaik bir teraziyi kullandığım bu düzenleme aslında bir nefret söylemi çalışması. Bir topluluğa yönelik kullanılan iki kelimedenden yola çıkmıştım ancak toplumsal bilinç dışının bir alanı olarak kullandığım internet forumlarını okudukça nefret söyleminin asla yerinde durmadığına, hiç bir grubu dışarıda bırakmadığına, dipsiz bir kuyu gibi derinleştiğine ürkererek şahit oldum.

MELİS GOLAR : *In your works that you handle the political and sociological facts, I think that your style of expression has always a poetic aspect. In your installation for this exhibition I am looking at a somber representation of the expected, realized, and undesirable consequences. Do you think that the things which are stronger than us are those that we can not control? How did you respond to this topic?*

SEVAL ŞENER : *I guess the somber representation you mentioned in ‘Lights Until the Morning’ stems from the atmosphere created by the candle light and the swinging of the scales. In this installation if one side is somber, the other side is humorous, rebellious and mechanical. For this reason I think it is necessary to not read the work through a feeling. The scales of the balance that I designed to not to carry the weight they should also result in a lightness and opposition in my mind. On the other hand, yes I think that the things stronger than us are the things we can not control; just like the two words that are the starting point of this work emerged at a point in history.*

M.G. : *While the current elements you use in your installation bring the viewer closer to itself, the conceptual level asserts the exact contrary. It has a kind of shock effect. Was it a conscious choice to make the audience experience this contradiction?*

S.Ş. : *This contradiction itself was certainly a conscious choice. The work not only carries the contradictions between the current elements and the conceptual level, but also contains the contradictions such as archaic elements and technology, form-based display and out-of-form display, the individual and the social. On the other hand, both the scales and the internet are revealing the unconscious areas.*

I can't help saying that; this installation, in which I use a computer or internet and an archaic scale, is actually a hate speech study. I have started out from two words used for a community but as I read the internet forums that I used as an area of the social unconsciousness, I witnessed in fear that the hate speech stayed restless, that no group was left out and deepened like a bottomless pit.

2018 - 2019 sezonunda görüşmek dileğiyle.

EMRE ZEYTİNOĞLU
28.09.2018 - 17.10.2018

Siyah Beyaz Sanat Galerisi www.galerisiyahbeyaz.com galerisiyahbeyaz@gmail.com
Ankara Kavaklıdere sok. 3/1-2 Şili Meydanı Kavaklıdere 0312 467 7234
İstanbul Atatürk Oto Sanayi Sitesi 2. Kısım 26.sok. üst kat no: 1051 Maslak
tasarım design: sera sade **röportaj interview:** melis golar